

Full diocesà

2 d'agost del 2015

Visita Sant Joan de les Abadesses!

Avui el monestir de Sant Joan de les Abadesses és un lloc de pregària, de caritat i de catequesi. Un temple viu que obre les portes de bat a bat per acollir-vos i posar el vostre abast els seus tresors. Un fogar de fe que arrela en temps immemorial i que pren protagonisme dins la història de Catalunya amb Emma, primera abadessa del nostre país, l'any 885.

Un dels pocs exemplars del romànic monumental del segle XII, que conté l'anomenat *Santíssim Misteri*, únic davallament conservat en el mateix lloc per a on va ser fet i que durant set segles va conservar una sagrada forma eucarística sense corrompre's.

Els retaules gòtics d'alabastre, amb la seva bellesa singular, continuen parlant avui a qui els contempla. Al museu, podrem gaudir d'unes peces d'artistes capdavanters, amb la valuosa col·lecció tèxtil i elements litúrgics, molts dels quals solemnitzen avui les celebracions.

Recentment el monestir parroquial ha obert una nova porta, el web www.monestirsantjoanabadesses.cat, on podeu treure el cap i preparar la vostra visita amb materials diversos i fins i tot baixar-vos una aplicació al mòbil. Us rebrem amb un audiovisual gratuït, que us passejarà per la intensa vida d'aquest antic cenobi. I si hi aneu amb la parròquia, l'escolania de Sant Agustí us acollirà i us farà sentir com a casa.

«Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam.» El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mano. He sentit aquestes murmuracions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs:

«Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu», i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu.» Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatlles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaï, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir 'Què és això?' Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dóna per aliment.»

(16,2-4.12-15)

Salm responsorial

El Senyor els donà el seu blat celestial.

(Salm 77)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après, no és res de tot això. No us l'han predicat tal com és? No us han ensenyat la veritat sobre Jesús?

Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despullu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els dissenys que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

(4,17.20-24)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, quan la gent veïé que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafar-Naüm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, quan hi heu vingut, aquí?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dóna la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal.» Ells li preguntaren: «Què hem de fer per obrar com Déu vol?» Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat.» Li contestaren: «Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Escriptura: "Els donà el seu blat celestial."» Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dóna el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món.» Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa.» Jesús els diu: «Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.»

(6,24-35)

«Us dic, i hi insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans»

«Jo sóc el pa que dóna la vida»

Joan Mir i Tubau, prev.

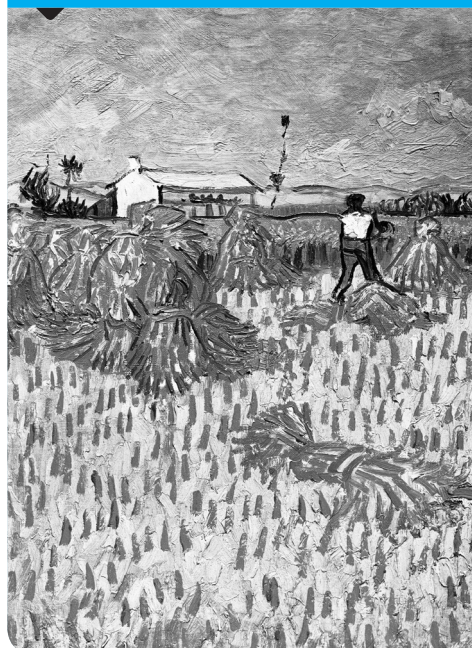
Avui, en l'evangeli, llegim la introducció del discurs sobre el Pa de vida. És un diàleg entre Jesús i un grup de persones que havien assistit la tarda anterior al miracle de la multiplicació dels pans. Jesús els retreu que només busquin l'aliment terrenal, en comptes de buscar l'aliment que no es fa malbé. El contrast, doncs, entre el que la gent busca i el que Jesús ofereix és gran. Jesús els demana fe. La gent acaba fent una petició que podem llegir com un pas previ per a entrar en la fe: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa», una petició que recorda la de la samaritana.

El diàleg està orientat a la frase que llegim al final de l'evangeli d'avui. Jesús diu: «Jo sóc el pa que dóna la vida», i convida a anar amb ell i a creure en ell. Jesús vol que els seus oients —i nosaltres!— no ens quedem amb una visió arran de terra —amb el pa que alimenta la vida temporal—, sinó que mirem vers la vida sobrenatural —el pa que dóna la vida eterna—.

El poble d'Israel, en el desert, murmura contra Moisès i Aharon i es queixa per la manca de carn i de pa. És una mostra de la seva escassa confiança en Déu. Les persones, unes i altres, ahir i avui, patim del mateix mal: no busquem la vida veritable, estem molt o massa aferrats a la vida present. Per això, per a reconèixer i acollir l'aliment que dóna aquesta vida veritable farem bé d'escoltar i practicar el consell de sant Pau: «que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar» (lectura segona).

La imatge

Collita a la Provença (1888). Vincent van Gogh. Museu de Jerusalem. L'endemà de la multiplicació dels pans, Jesús vol que els seus oients comprenguin que s'han d'eforçar pel menjar que dóna vida eterna. Amb aquell fet prodigiós podien haver descobert que ell era l'enviat del Pare i que venia a saciar les seves necessitats més fons. Cal descobrir avui que estem assedegats de sentit i que només Jesucrist, pa de vida, pot satisfer aquest desig, superant l'utilitarisme i el positivisme.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

3 dilluns

—Santa Lídia, verge
—Sant Nicodem (s.l)
Nombres 11,4b-15 / Salm 80 /
Mateu 14,13-21

4 dimarts

—Sant Joan Maria Vianney, prevere (1786-1859)
—Nombres 12,1-13 / Salm 50 /
Mateu 14,22-36

5 dimecres

—La Mare de Déu de les Neus
—Sant Osvald, laic (†642)
Nombres 13,1-2.25-14,1.26-29 /
Salm 105 / Mateu 15,12-28

6 dijous

—**La Transfiguració del Senyor**
—Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 96 /
Marc 9,2-10

7 divendres

—Sant Gaetà, prevere (1480-1547)
—Sant Sixt, papa a l'any 257
Deuteronomi 4,32-40 / Salm 76 /
Mateu 16,24-28

8 dissabte

—Sant Domènec de Guzmán, prevere (1170-1221)
Deuteronomi 6,4-13 / Salm 17 /
Mateu 17,14-20

9 diumenge XIX de durant l'any / Cicle B

—Santa Teresa Beneta de la Creu, religiosa (1891-1942)
1 Reis 19,4-8 / Salm 33 / Efesis 4,30-5,2 / Joan 6,41-51

Joves pels camins de santa Teresa

Romà Casanova, bisbe de Vic

Amb motiu del V Centenari del Naixement de Santa Teresa de Jesús, un grup de joves de la nostra diòcesi recorreran, del 2 al 9 d'agost, camins de la santa i faran estada a la ciutat d'Àvila per participar en la Jornada Europea de Joves, que se celebrarà en aquesta ciutat. És bo que tots ho tinguem present i que els acompanyem amb la nostra pregària.

Santa Teresa és mestra de vida cristiana. Generacions i generacions de joves han trobat en ella una mestra segura per als camins de la veritat en el seguiment de Crist. A la nostra diòcesi en són testimonis les generacions de carmelites descalces que han seguit les petjades de Crist, seguint l'exemple de santa Teresa, en la vida carmelitana. Però també ho són tots els joves que han trobat en ella i en els seus escrits l'aigua pura per a poder trobar l'amic que mai no falla, i per a anar entrant en la grandesa de la pregària humil i confiada, aquell «tratar de amistad, estando muchas veces tratando a solas con quien sabemos nos ama» (*Libro de la vida*, 8, 5).

Els joves són els qui tenen al davant la possibilitat d'un futur ple de sentit. Són molts els cants de sirena que intenten apartar-los dels camins de la veritat i de l'amor. Els qui anem al davant en edat hem de donar-los el tes-

timoniatge de l'esperança en Jesús. Hi ha un futur per al món, hi ha un futur obert ple de la llum de Déu per a ells. Santa Teresa no va perdre mai el seu esperit jovial i emprendor propi del qui té esperit jove. El futur resta obert ple d'esperança per als qui són capaços de fiar-se del Senyor i posar-se en camí. Ella estava ben convençuda que cal «tener una santa osadía, que Dios ayuda a los fuertes» (*Camino*, 16, 2).

El missatge d'esperança que santa Teresa dóna als nostres joves és que hi ha camí per recórrer, perquè hi ha la meta. En tota la seva vida ella no va parar de caminar, perquè sabia que Jesús era per a ella i per a tots els homes el camí, la veritat i la vida. I àdhuc en el moment de la mort ella va dir: «¡Señor mío y Esposo mío! ¿Ya es llegada la hora tan deseada! ¡Tiempo es que nos veamos, Amado mío y Señor mío! Ya es tiempo de caminar.» Ella va ser la dona «andariega» pels camins de Déu, complint la voluntat divina, i per això va recórrer el camí interior que té com a meta Jesús, un camí de perfecció, un camí d'endinsar-se més i més en el seu interior i, al mateix temps, sortir enfora amb la caritat, el servei i el zel evangelitzador que la va portar a les fundacions dels «palomarcitos» de la Mare de Déu, els monestirs de carmelites descalces.

